

Adam Møller: Også det konservative folkeparti hilser naturligvis med glæde, at vi i lønningsudvalget har kunnet nå frem til en enig indstilling vedrørende dette lovforslag om kongelig udnævnelse og om åremålsansættelser.

Med hensyn til den del af forslaget, der vedrører kongelig udnævnelse, vil jeg gerne sige, at det har nøje været overvejet i udvalget, om man kunne finde frem til det rette antal. På forhånd var det givet, at vi ønskede antallet af embedsmænd nedsat, der fik kongelig udnævnelse. Da vi samtidig fik en henvendelse fra Kommunernes Landsforening, der ønskede, at en række af skolens tjenestemænd skulle udgå af bestemmelserne om kongelig udnævnelse, mente udvalget at måtte være imødekommende, således at man yderligere har reduceret antallet af dem, der skal have kongelig udnævnelse, med ca. 1.300.

Jeg tror nu heller ikke, man skal gå væsentligt længere ned. Jeg tror, det er af betydning for opfattelsen af det nære tilknytningsforhold imellem det samfund, som tjenestemændene tjener, og de ansatte i samfundet, at udnævnelse af folk til disse meget betydende chefsposter sker ved en udnævnelse af statsoverhovedet.

Med hensyn til de andre spørgsmål, som har været berørt, har problemet været at give åremålsansættelsen et sådant indhold, at den, som vi allerede var opmærksomme på i tjenestemandskommissionen, ikke endte med bare at blive en etiket, man havde stående i loven uden noget reelt indhold, fordi man ikke fik folk til at søge disse åremålsstillinger. Derfor har man måttet foretage en afvejning af at gøre disse stillinger så attraktive, at nogen ville søge dem, og på den anden side naturligvis varetage statens både økonomiske og arbejdsmæssige interesser i, at de rette folk blev ansat i disse stillinger.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg har været lidt betænkelig ved, at man strøg ordet „mindst“ som omtalt af det ærede medlem hr. Ivar Nørgaard. Når jeg var det, skyldtes det, at man, som hr. Ivar Nørgaard

ganske rigtigt siger, også kan gøre stillingerne attraktive ved at give f. eks. sådanne lønmæssige forhold under selve ansættelsen i åremålsstillingen og sådanne pensionsforpligtelser for staten bagefter, at det gør stillingerne særlig attraktive. Derved blev det meget nemt en for staten dyr ordning, og derfor var det mit synspunkt, at man måske på en billigere måde kunne gøre stillingerne attraktive, således at man fik folk, som man i forvejen kendte gennem en tjenestemandsansættelse, til at påtage sig disse stillinger, uden at de skulle være bange for, at det ville betyde, at de blev hæmmet i deres videre karriere.

I udvalget er vi på den baggrund enedes om at sige, at vi i den forbindelse ønsker at fremhæve, at varigt ansatte tjenestemænd, der er kvalificerede til åremålsansættelse i ledende stillinger, ofte kunne være avanceret i den varige stilling. Når vi fremhæver dette, er det for at understrege, at der ved tilbagevenden efter åremålsansættelsens ophør i visse tilfælde kan være rimelig grund til at sikre en lønmæssig placering under hensyntagen til dette forhold. Med disse bemærkninger mener jeg at vi har tilgodeset det, og jeg håber, at det hermed skal lykkes at få en sådan ordning, at man virkelig kan få udnyttet åremålsansættelserne og få den gavn af det for staten, som dette noget smidigere system skulle indebære for os.

Jeg kan på det konservative folkepartis vegne anbefale, at vi vedtager lovforslaget ved tredje behandling i den form, det får efter vedtagelsen af de stillede ændringsforslag.

Jens Frandsen: Jeg kan indskrænke mig til meget få bemærkninger, idet de tidligere ordførere har sagt, hvad ændringsforslagene drejer sig om.

Jeg vil på venstres vegne anbefale disse ændringsforslag og skal kun føje til, at jeg finder ændringsforslaget om afsnittet om kongelig udnævnelse rigtigt. Man følger her de kommunale organisationers synspunkter,